

Onderwijsjurist
Katinka Slump

Hooggeachte mevrouw Bussemaker,

Als ouder leer je dat opvoeden vooral is: vertrouwen en beetje bij beetje loslaten. De grens tussen 'loslaten' en 'aan hun lot overlaten' is voor ouders niet altijd helder. Kinderen groeien op in een wereld die anders is dan de wereld waarin wij zijn opgegroeid. Nieuwe communicatiemiddelen ontnemen de ouders van nu het zicht op het dagelijks leven van hun kind: de huistelefoon is vervangen door Facebook, en WhatsApp zonder dat duidelijk is wie daar achter zitten. Er is meer ruimte voor eigen keuzes op jonge leeftijd, en studerende kinderen zijn minder van ouders afhankelijk.

Ouders zijn echter niet anders dan de ouders die hen voorgingen. Ouders voelen zich als eerste verantwoordelijk voor het welzijn van hun kind. Meer dan ooit maken ouders tijd vrij om aan de opvoeding een bijdrage te kunnen leveren in de hoop hun kind voor de toekomst zo goed mogelijk toe te rusten.

Onderwijs is een belangrijk instrument bij de opvoeding die ouders voor ogen staat. De rol die ouders kunnen spelen in de keuze van de school en wat daar wordt onderwezen is echter meer en meer beperkt. Vooral voor ouders van kinderen die goed onderwijs nodig hebben om in de maatschappij een kans te kunnen maken, is dat een hard gelag.

De schaalvergroting in het onderwijs maakt dat ouders op het onderwijsbeleid in het algemeen en op de scholen, nog maar weinig invloed kunnen uitoefenen. Variëteit in het onderwijs – zoals destijds door ouders in ons stelsel is

vormgegeven – is inmiddels eerder uitzondering dan regel. Ouders worden nauwelijks betrokken en wie de verantwoordelijkheid draagt voor het onderwijs aan hun kind is vaak niet duidelijk. Uw voorgangster heeft tijdens het debat over Passend Onderwijs gesteld dat zij slechts verantwoordelijkheid draagt voor het stelsel en de financiering daarvan. Wie dan wel verantwoordelijk is voor de kwaliteit van het onderwijs is onduidelijk. In de wet ontbreken heldere

Ik wens u de moed en kracht om de verantwoordelijkheid voor ons onderwijs te blijven dragen

kaders; niet voor niets wordt gesproken van een wet 'werk in uitvoering'. We spreken over gas geven terwijl het stoplicht Passend Onderwijs, wegens vele onvolkomenheden, op "oranje" staat; dit zonder maatregelen af te spreken in geval er slachtoffers vallen.

Het vertrouwen en optimisme van uw ministerie verdient respect, maar is ook reden tot zorg. Daarom wens ik u voor 2014 de moed en de kracht om de verantwoordelijkheid voor ons onderwijs te blijven dragen, ook als Passend Onderwijs niet brengt waarop wij allen al zo lang hopen: onderwijs voor ieder kind.